

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Martiny Radkové, Ph.D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Michala Rendy v právní věci žalobce P. U., bytem D. 2071, V., zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem na Zlatnici 301/2, Praha, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2015, č. j. KUZL-30068/2015, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2015, č. j. **KUZL-30068/2015**, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 11.228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí citovaného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu ve Vsetíně (dále „správní orgán I. stupně“) ze dne 20. 4. 2015, č. j. MUVS 11803/2014/OSA/Po/21, jímž byla žalobci za spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), uložena pokuta ve výši 1.500 Kč.

[2] Žalobce v žalobě namítal, že byl vyzván výzvou k uhrazení částky 400 Kč, neboť se měl žalobce dopustit dvou přestupků, a to dne 22. 7. 2014 a dne 15. 8. 2014. Ve výzvě se hovoří o přestupku v jednotném čísle, proto není jasné, jestli se částka 400 Kč vztahuje k oběma přestupkům nebo jen k jednomu. Proto nemělo být zahájeno řízení o správním deliktu. Společné řízení je možné, hromadnou výzvu však zákon nepředpokládá a znemožňuje adresátu bránit se proti jednomu z přestupků.

[3] Dále žalobce namítal, že v předvolání ze dne 9. 2. 2015 nebyl poučen o možnosti konat jednání v nepřítomnosti žalobce. Správní orgán I. stupně naopak žalobce poučil, že může být předveden, což žalobce uvítal, neboť měl podvrtnutý kotník. Žalobce očekával, že bude odvezen služebním vozem. Proto se žalobce neomlouval. Ústní jednání tak proběhlo v jeho nepřítomnosti v rozporu s žalobcovým legitimním očekáváním, čl. 6 Úmluvy a nezákonně.

[4] V dalším předvolání opět nebyl žalobce poučen o možnosti konat jednání v jeho nepřítomnosti. Svědek, předvolaný k návrhu žalobce, se rovněž nedostavil. Správní orgán jej měl předvolat opětovně nebo ho nechat předvést, o čemž ho i poučil; příp. přimět k účasti na jednání pořádkovou pokutou. Bez svědecké výpovědi nemohl být řádně zjištěn skutkový stav, protože svědek byl řidičem.

[5] Žalobce brojil proti názoru žalovaného, že se žalobce s jím tvrzeným řidičem (Ing. M. J.) neznal. Kdyby ho neznal, neuvedl by jeho jméno a příjmení jako řidiče v řízení. Argumentace žalovaného, že Ing. M. J. je kamarádem J. K., proto vozidlo nemohl řídit, je absurdní; dle žalobce *je více než pravděpodobné*, že je tomu naopak. Podle žalobce nebylo dostatečně prověřeno spáchání přestupků a rozhodnutí správních orgánů nemá oporu ve spise. U přestupku ze dne 22. 7. 2014 správní orgán neprokázal, že vozidlo bylo zaparkováno v křižovatce. Prostor, kde bylo vozidlo zaparkováno, se jeví podle fotografií ve spise jako náměstí. Z žádného dokladu nevyplývá, jak daleko bylo vozidlo od křižovatky. Vzdálenost není uvedena ani v úředním záznamu Policie ČR.

[6] Ani u přestupku ze dne 15. 8. 2014 neprokázaly správní orgány, že vozidlo žalobce bylo zaparkováno v působnosti dopravní značky IP 13c – „Parkoviště s parkovacím automatem“. Tato skutečnost vyplývá pouze z oznámení přestupku, které má charakter úředního záznamu. Ten však nemůže být důkazem. Na jedné fotografii je značka vyfocená, v blízkosti jsou však jiné automobily. Na další fotografii je vidět lístek, není však čitelný.

[7] Další nezákonnost spatřuje žalobce v tom, že ve výzvě k doplnění odvolání nebyl poučen o následcích nedoplnění odvolání. Žalobce nevěděl, zda bude po marné výzvě k doplnění odvolání řízení zastaveno pro nedoplnění anebo žalovaný přistoupí k revizi rozhodnutí správního orgánu I. stupně *ex officio*.

[8] Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že učinil všechny legitimní kroky ke zjištění pachatele přestupku v intencích rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 131/2014 – 45. Výzvu podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu žalobce převzal dne 12. 11. 2014.

[9] Výzva k úhradě částky 400 Kč dle žalovaného obsahuje všechny povinné náležitosti, výzva se týkala jedné skutkové podstaty a správní orgán projednal oba přestupky ve společném řízení, a to ve prospěch žalobce.

[10] Řízení o správním deliktu bylo zahájeno poté, co bylo řízení o přestupku odloženo. Žalobce byl předvolán dvakrát prostřednictvím zmocněnce, řádně dle správního řádu, nikoli podle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Svědka omlouval zmocněnec.

[11] Opakované ústní jednání bylo nařízeno proto, že žalobce zastoupen společností FLEET Control s. r. o. začal tvrdit, že řidičem byl Ing. M. J.. Ten byl předvolán jako svědek. Opětovné nařízení ústního jednání bylo nadbytečné, nikoli nezákonné. Pokud chtěl žalobce označit řidiče, mohl tak učinit po zaslání výzvy podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu. Neučinil tak však ani po zaslání výzvy podle § 60 odst. 1 zákona o přestupcích k podání vysvětlení. Jméno řidiče sdělil až zmocněnec v řízení o deliktu, tedy v době, kdy řízení o přestupku bylo ukončeno a nebylo již možné ho zahájit.

[12] Žalovaný popřel, že by vozidlo řídil Ing. M. J., tvrzení považoval za účelové, z jeho fondu různých obstrukcí, pozdě sdělené a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Tato situace se opakovala v jiných řízeních u žalovaného, např. v rozhodnutích sp. zn. KUSP-16214/2015/DOP/Ků nebo sp. zn. KUSP-32881/2015/DOP/BI, která žalovaný přiložil.

[13] Tvrzení žalobce, že ho usnesení k doplnění odvolání nezavazovalo, považoval žalovaný za dosti odvážné až drzé tvrzení. Žalobce odvolání doplnil pouze o podpis, žádné odvolací námitky nevzněs. A to přesto, že mu byla zaslána kopie podstatné části správního spisu. Žalobce námitky vzněs až v žalobě. Neuvedl, co mu bylo konkrétně nedoplněním odvolání upřeno. Zástupce žalobce je zkušený a zastupuje v typově podobných případech často. Proti usnesení s výzvou k doplnění odvolání žalobce odvolání nepodal, což učinit mohl, pokud mu obsah výzvy byl nejasný.

[14] Nedostatečné zjištění skutkového stavu žalovaný popřel. Namítl, že nemůže suplovat obtížně dovoditelnou obhajobu, s maximální pečlivostí skutkový stav zjistil. Podklady pro zahájení řízení o deliktu jsou dostatečné a svědčí o tom, že správní orgán se opakovaně pokoušel zjistit osobu pachatele přestupku.

[15] Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

[16] Ze správního spisu soud zjistil následující pro věc rozhodné skutečnosti.

[17] Správní orgán I. stupně obdržel dne 5. 11. 2014 od Městské policie Vsetín oznámení o přestupcích ze dnů 15. 8. 2014 a 22. 7. 2014 a následně vyzval žalobce jako provozovatele vozidla k úhradě částky 400 Kč. Ve výzvě byly specifikovány oba přestupky. Současně v této výzvě byl žalobce vyzván ke sdělení údajů o totožnosti řidiče tohoto vozidla. Dne 4. 12. 2014 zaslal správní orgán I. stupně žalobci výzvu k podání vysvětlení podle § 60 odst. 1 zákona o přestupcích. Obě výzvy žalobce převzal do vlastních rukou.

[18] Dopisem ze dne 7. 1. 2015 zmocněnec žalobce J. K. jménem FLEET Control s. r. o. sdělil správnímu orgánu I. stupně, že žalobce se rozhodl odepřít výpověď, protože by vystavil sebe nebo osobu blízkou riziku stíhání pro spáchání přestupku.

[19] Dne 21. 1. 2015 správní orgán I. stupně řízení o přestupku odložil.

[20] Příkazem ze dne 22. 1. 2015 správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobce převzal příkaz do vlastních rukou dne 26. 1. 2015.

[21] Za žalobce podala odpor dne 3. 2. 2015 FLEET Control s. r. o. Tato zmocněnkyně byla předvolána k ústnímu projednání dne 9. 2. 2015. Předvolání bylo doručeno dne 9. 2. 2015.

[22] Dne 20. 2. 2015 se zmocněnkyně za žalobce i sebe omluvila a vyjádřila písemně tak, že předmětné vozidlo řídil v předmětné dny kamarád žalobce pan Ing. M. J.. Toho navrhla jako svědka a požádala o další jednání.

[23] Dne 2. 3. 2015 byl předvolán svědek Ing. M. J. i zmocněnec žalobce (doručeno zmocněnkyni dne 20. 3. 2015). Ve spise je založen výpis z registru obyvatel, podle kterého si Ing. M. J. zřídil datovou schránku dne 15. 3. 2015. Dne 19. 3. 2015 bylo svědku zasláno předvolání do datové schránky (doručeno fikcí dne 29. 3. 2015). Správní delikt byl projednán v nepřítomnosti předvolaných, ti se nedostavili, ani neomluvili.

[24] Rozhodnutím ze dne 20. 4. 2015 byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. K prokázání skutku správní orgán I. stupně uvedl, že ve smyslu § 3 správního řádu při úvaze, zda se žalobce skutků dopustil, vycházel z oznámení přestupků, fotodokumentace Městské policie Vsetín a z údajů z centrálního registru vozidel k příslušné registrační značce.

[25] Po blanketním odvolání stanovil správní orgán I. stupně žalobci lhůtu pěti dnů k doplnění odvolání s podrobným poučením. Odvolání nebylo doplněno.

[26] Žalovaný v rozhodnutí napadeném žalobou odkázal na odpovědnost žalobce podle § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu, kdy řidič odpovídá za neoprávněné zastavení nebo stání vozidla. Po zahájení řízení o správním deliktu nebylo již možné zahájit řízení o přestupku. Žalobce nejdříve odepřel výpověď a po odložení věci o přestupku teprve sdělil jméno řidiče vozidla. Uvedení jména Ing. M. J. však shledal žalovaný jako účelové, protože za zmocněnkyni jedná J. K., který se svým bratrem M. K. a Ing. M. J. zajišťují na území celé České republiky „pojistnou ochranu“ pro řidiče, kteří se dopustili přestupku nebo správního deliktu. Tyto osoby volí často taktiku, kdy sdělují správním orgánům jako řidiče jména osob zesnulých nebo osob pobývajících v zahraničí na nedostupných adresách. Ve všech případech sdělují tito zmocněnci jméno řidiče až po zahájení řízení o správním deliktu.

[27] Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[28] Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu nevyjádřili nesouhlas s projednáním věci bez jednání, ač byl poučen o tom, že v takovém případě se bude mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., o věci samé bez jednání.

[29] V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

[30] Podle § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu *právnícká nebo fyzická osoba za správní delikt odpovídá, pokud porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.*

[31] Hypotéza právní normy stanovuje tedy tři podmínky. O splnění podmínky pod písm. c) citovaného ustanovení není sporu, o nehodu se ani v jednom z daných dvou případů nejednalo. Sporné v dané věci bylo neoprávněné stání, které vykazuje znaky přestupku.

[32] V daném případě bylo toto jednání žalobce prokazováno dle správních orgánů oznámením o přestupku a fotografiemi. Žádné další dokazování již správní orgán neprováděl.

[33] K přestupku ze dne 22. 7. 2014 je v oznámení přestupku uvedeno „stání vozidla v křižovatce“, místo: „Vsetín, Svárov u č. p. 936.“ Ze čtyř přiložených fotografií je zcela nepochybné, že vozidlo je zastaveno v křižovatce, neboť podle § 2 písm. x) zákona o silničním provozu *hranice křižovatky je místo vyznačené vodorovnou dopravní značkou "Příčná čára souvislá", "Příčná čára souvislá se symbolem Deje přednost v jízdě!" nebo "Příčná čára souvislá s nápisem STOP"; kde taková dopravní*

značka není, tvoří hranici křižovatky kolmice k ose vozovky v místě, kde pro křižovatku začíná zakřivení okraje vozovky. V posuzovaném případě je jednoznačně zadokumentováno, že vozidlo stojí již v křižovatce, tj. za její hranicí, za zakřivením okraje vozovky. Z provedených důkazů vyplývá, že znaky přestupku byly naplněny a šlo o neoprávněné stání.

[34] K přestupku ze dne 15. 8. 2014 je v oznámení přestupku uvedeno jako jednání „nerespektování DZ IP 13c“, místo: „Vsetín, Dolní náměstí u č. p. 309“. Vozidlo žalobce je zaznamenáno na prvních dvou fotografiích (nejdříve pouze čelní sklo a na druhé fotografii celé vozidlo zepředu, ale bez dopravní značky IP 13c). Na čtvrté fotografii je zachycen pouze lístek za sklem vozidla bez jakýchkoli údajů, zřejmě rub. Na třetí fotografii je zobrazena značka IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“, avšak před ní jsou jiná vozidla, než vozidlo žalobce – to na fotografii není zobrazeno vůbec. Z fotografií jednotlivě ani v souhrnu nelze vůbec dovodit, že vozidlo žalobce neoprávněně stálo v místě platnosti dopravní značky IP 13c. Protiprávní jednání žalobce tak nebylo dne 15. 8. 2014 osvědčeno jediným důkazem. Za tohoto stavu nelze mít za naplněné podmínky, že předmětné jednání vykazuje znaky přestupku a jde o neoprávněné stání.

[35] Za dané procesní situace soud nerozhodoval o dalších námitkách žalobce, neboť s prokázáním skutkového stavu souvisí.

[36] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle nějž má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Náklady žalobce ve výši 11.228 Kč spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000 Kč a dále v odměně za zastupování žalobce advokátem, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) jako odměna za zastupování ve výši 6.200 Kč za dva provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) AT, tj. převzetí zastoupení a sepsí žaloby [odměna za 1 úkon právní služby ve výši 3.100 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 AT], a dále náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 600 Kč, tj. 2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT, to vše zvýšené o DPH z odměny a náhrad ve výši 1.428 Kč (tj. 21 % z částky 6.800 Kč), neboť zástupce žalobce je plátcem uvedené daně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 31. 1. 2017

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu